

[Inger Stilling Pedersen]

Man kan betragte forslaget ud fra forskellige synsvinkler, og det er rigtigt, som den foregående ordfører sagde, at der allerede ligger forslag om en samlet alkoholpolitik. Men det ene udelukker efter Kristeligt Folkepartis mening ikke det andet.

Kristeligt Folkeparti mener, at alkoholproblemet er et af vore allerstørste problemer, og det gælder, næsten ligegyldigt hvad vi kommer ind på: om det er trafik, om det er vold i hjemmet eller anden kriminalitet, så er alkohol på en eller anden måde med. Det er vi enige i. Vi er heller ikke så forfærdelig uenige, når der tales om, at der skal gøres noget.

Men det er bare så svært, hvis man ikke kan ændre holdningen til alkohol i befolkningen. Man er jo stadig væk lidt mærkelig, hvis man ikke bryder sig så meget om alkohol. En mand, tror jeg, er ofte i en vanskeligere situation her. Derfor er vi også inde på mange forslag om, hvordan vi kan ændre denne holdning, men der er lang, lang vej endnu.

Det er vigtigt at få fat i forældrene, der igennem deres daglige opdragelse og påvirkning i hjemmet har mulighed for også her at gøre noget for deres børn. Men så længe vi voksne ikke kan holde en fest, uden at der skal varmes op med alkohol, og man ikke kan have det muntert og sjovt, hvis ikke der er alkohol, så oplever man det, som jeg har oplevet blandt store elever, at skal man ud til fest, så skal man altså varme lidt op først, og først derefter kan man gå ud og fortsætte. Når man fester i et hjem, hvor der er forældre hjemme, der har noget opsyn med det, kan det endda gå, men mange unge kommer ud i noget, hvor de ikke kan bunde. Jeg er enig i, at oplysning er vigtig, og den skal fortsætte så godt, vi overhovedet formår, men den gør det altså ikke alene.

Man er meget imod, at der skal være restriktioner i Danmark – vi vil gerne være så liberale, og det skal vi også være – men vi må huske på, at vi har en særlig lovgivning, når det drejer sig om unge under 18 år, nemlig at der ikke må udskænkes drikke til dem på restaurationer. Kunne man ikke skærpe det yderligere? Kristeligt Folkeparti har også gang på gang sagt, at man egentlig heller ikke burde sælge spiritus i forretningerne til unge under 18 år. Det kan man diskutere, men det er meget vigtigt, at vi sætter ind, for

når en ung i beruselse begår en eller anden kriminel handling, er hans eller hendes fremtid ofte ødelagt.

Der er gennemført nogle undersøgelser om idræt og alkohol, som har afsløret, at der bruges temmelig meget alkohol. Unge idrætsledere siger dertil: jamen, det er da i orden, at vi fester med en kasse øl, når vi har vundet kampen. Jeg er ikke enig. Hvis det drejer sig om personer under 18 år, f.eks. 15–16 år, er det ikke idrætslederen, der skal lære unge at drikke, det må være forældrenes opgave. En socialrådgiver har sagt det meget klart: når vi lærer unge at drikke, så ved de, hvad de skal ty til, når de kommer i særlig alvorlige og belastede situationer.

Der er virkelig mange aspekter i denne sag, som man ikke kan komme ind på her i løbet af så kort tid, f.eks. at misbrug må få konsekvenser. Nu har vi en debat løbende i aviserne om detentioner. Selvfølgelig skal man betale for at sidde dér, og den vagt, der efter vores mening absolut skal være der, skal betales.

Når man laver færdselsulykker, skal det have nogle alvorlige konsekvenser, ikke så meget i form af fængsel som på pengepungen, sådan at man virkelig føler, der er noget, der er galt her. Men vi har jo sådan et afslappet forhold til alkohol. Er der noget, jeg ikke bryder mig om at høre, er det de ord. Et afslappet forhold betyder nemlig ofte, at man intet forhold har.

Derfor trænger vi, som fru Aase Olesen var inde på, til en samlet alkoholpolitik, hvor vi finder ud af, hvad vi vil, og hvor mange millioner vi har råd til at ofre på de skadevirkninger, der sker, uden at vi reelt tør sætte noget ind. Den ene efter den anden tør ikke sige alvorligt, at der her er et problem, og at der skal gøres noget, for vi vil alle sammen gerne drikke til husbehov. Det er i orden, at man har en alkoholkultur, at alkohol går ind i det daglige liv, men hvordan undgår vi misbruget? Det er det, der er vores store og alvorlige problem. Her kunne man sætte en kampagne i gang for at få en analyse frem. Man kunne spørge befolkningen, hvad vi skal gøre, bede dem sende noget ind til os med forslag til, hvad der skal gøres, hvorefter vi kunne prøve at se, hvad der er realistisk mulighed for at få gjort.

Alene det, at vi får debatten i dag, betragter jeg som noget særdeles vigtigt, og jeg vil